

ZA TEPELEM NA JADRAN

18.6.- 6.7.2011

Tak jako každý rok, tak i letos jsme se vydali v polovině června na dovolenou do Chorvatska. Odolali jsme nabídce se zúčastnit Adria Rally v campingu Straško a zvolili si vlastní program.

Z Rožnova jsme vyjeli v sobotu 18.6. odpoledne a cestou přes Rakousko se sjezdem z dálnice A2 v Ilzu, krátkým průjezdem přes Slovinsko mimo dálnice, jsme večer dorazili na „Odmoriště“ na chorvatské dálnici u Sv.Heleny, kde jsme v pohodě přespalí. Vzhledem k tomu, že s námi letos jel 3-letý vnuk, nepokračovali jsme dále.

Ranní probuzení nás však rozčarovalo. Hustě přšelo a obloha okolo nás byla černá s žádnou lepší perspektivou. Počasí nám připomínalo loňský pobyt v Chorvatsku, kdy nám počasí vůbec nepřálo a my nakonec odjeli předčasně raději na Národní sraz do Plzně. A skutečně se na nás silné proudy vody valili po celou dobu cesty okolo Plitvických jezer, kdy venkovní teplota ukazovala 9C. Po průjezdu tunelem Sv.Rok se však oblačnost protrhala a teploměr stoupal až na očekávaných 27C.

Camping Šimuni na ostrově Pag.

V první polovině dovolené jsme navštívili camping Šimuni na ostrově Pag, na který jsem četl dobré hodnocení. Charakter tohoto campingu je podobný jako camping Straško v blízké Novalji. V plné sezoně je zde ubytováno až 3000 lidí.

Po příjezdu nám recepční dala plánek, ve kterém zakroužkovala asi 10 volných parcel, abychom si vybrali. Byli jsme překvapeni, že i když byla polovina června, tak byl camping téměř obsazený. Polovina plochy campu je obsazeny mobil-home a další velkou část tvoří sezonní karavany. Tyto jsou po campu rozmístěny chaoticky a doplněny různými přístavky a „vylepšeními“, takže to zde vypadá jako na předměstí Rio Janeira. Camping je rozdělen na parcely, které mají vzhledem k terénu různou velikost a na nich ještě jsou stromy ztěžující manipulaci s karavany. Celý camping je v terasovitém svahu oddělený kamennými zídkami, takže zajet na parcelu zvláště pro větší karavany a obytná auta je mnohdy problém. Pro nešikovné západní turisty umístí karavan na místo (za poplatek) místní bagr. Pozoroval jsem řidiče, jak naprosto profesionálně zavezl karavan na úzkou parcelu bez jediného couvnutí.

Z označených parcel jsme si vybrali místo blízko recepce, asi 150m od moře. Uprostřed parcely však stál strom, což komplikovalo manipulaci při umístění karavanu, ale nakonec se ukázalo, je to dobře, protože jsme měli na parcele po celý den polostín. Každá parcela má svou el.přípojku 16A a přívod pitné vody, což jsme využívali při sprchování po příchodu od moře. V campingu je několik čistých sociálních zařízení poměrně

vzdálených. V campingu Straško jsou sociálky však modernější. Velkým nedostatkem je, že vynášení chemických toalet je možno pouze na jednom místě v campu, což bylo vzhledem k velikosti dosti daleko.

Po umístění karavanu jsme se vydali na prohlídku campu. Vzhledem k tomu, že nejbližší město je cca 10km (Pag nebo Novalja), tak všechno se odehrává v campu. Nutno říci, že nikomu snad nic nechybí. Je zde pobočka Konzumu s rozumnými cenami, restaurace, pizzerie, pekárna pečiva, prodejna zeleniny, kadeřnictví a masáže, cukrárna s výbornou zmrzlinou, bary atd. Je zde škola potápění, přístav pro čluny, můžete si zde půjčit člun nebo vodní skútr. Této služby jsme však nevyužili. Dobrým marketingovým tahem jsou středy, kdy večer se zdarma hostům podává sele na rožni, salát, pečivo a ovoce. Jiný den to byly ryby na rožni se salátem a chlebem za pouhých 10HRK. O zábavu dětí se po celý den stará tým animátorů. Večer se ulice s obchody promění v čilé společenské korzo. Po 22 hodině však je areálu campu naprosté ticho. Další předností je bezplatné připojení WiFi s dostatečným signálem po celém campu. Této vymoženosti jsem bohužel nemohl využít, protože při příjezdu jsem zjistil, že doma zůstal síťový zdroj k mému počítači.

Dlouhá pláž je rozdělena na několik menších pláží od písčných pro děti, přes oblázkové nebo i kamenité. Jsou vybaveny sprchami, slunečníky. Na některých je i bar.

Mezi hosty převládali Slovinci těsně před Němci. Viděli jsme zde i hodně Švýcarů, Holanďanů a Italů. Pouze Čechy bych na prstech jedné ruky spočítal.

Na závěr bych chtěl říci, že jsme zde byli spokojeni, i když upřednostňuji spíše menší campy rodinného charakteru. Při srovnání s campem Straško bych volil raději camping Šimuni.

Fotografie z našeho pobytu v Campingu Šimuni si můžete prohlédnout kliknutím: [ZDE](#)

Camping Pisak v Seline.

Po pěkném týdnu slunečného počasí v Šimuni jsme přejeli na pevninu do nám, důvěrně známého campingu Pisak v Seline

Při příjezdu nás přivítal vedoucí campu Šimo Bučič, který nám pomohl i s okolními karavanisty umístit přívěs na rezervované místo na „Rožnovské ulici“. Pro ty, kteří tento camp neznají, se jedná o rodinný camp v obci Seline cca 10km od dálničního exitu Maslenica u Národního parku Paklenica. Tento camp postrádá anonymitu velkých campů typu Šimuni, Sraško nebo Solaris. V tomto campu se většina hostů již zná z minulých let.

Tak jak vedoucí campu již v loňském roce sliboval, byly zde vybudovány nová sociální zařízení se solárním ohřevem. Taková zařízení by mohl závidět leckterý renomovaný chorvatský camping. O našich campech ani nemluví. Najdete zde nové sprchové kabinky, místnost pro vylévání a čištění chemických toalet, místnost na očistu domácích mazlíčků se sprchou. Děti si za krátkou dobu oblíbili vlastní sociální zařízení s WC, umyvadlem, sprchou a koutem pro přebalování mimin. Pro rodiny jsou zde rodinné sociální zařízení se dvěma sprchami, umyvadly, WC a bidetem. Samozřejmostí je zde naprostá čistota a dostatek toaletního papíru, tekutého mýdla i papírových ručníků. Jak slíbil vedoucí campu, do příští sezony bude zmodernizována i původní WC.

Krátce po našem příjezdu přijeli za námi i manželé Schreiberovi, takže jsme již nebyli sami. Čas dovolené jsme trávili odpočinkem, koupáním v teplém moři (24C) a pravidelnou návštěvou místní cukrárny s 20 druhy znamenité chorvatské zmrzliny.

Na doporučení místních jsme si zajeli na novou cestu ze Starigradu do Velkého Rujna vysoko v horách. Byla to velmi zajímavá úzká horská cesta s velkým stoupáním jen pro jedno auto, která se šplhá až do vnitrozemí Velebitu. Z této cesty byl překrásný výhled na celý Velebitský záliv včetně okolních ostrovů. Jen slabé ženské národy mne donutily otočit auto a nejet až do obce Velké Rujno. Pokud chcete vidět něco zajímavého tak si tam zajedte. Cestou jsme potkali dokonce několik cyklistů-šílenců, z nichž dokonce jedna byla žena.

Další dopoledne jsme si zajeli podívat do městečka Vinjeracu ležícímu na protější straně Velebitského zálivu. Toto malé městečko je zmenšenina francouzského St.Tropez. Pár nově vybudovaných apartmánů, malý přístav rybářských lodí a nábřeží s kavárničkou, trhovci a penziony. Odtud byl překrásný pohled na celý masiv Velebitu včetně Seline a Starigradu.

Po deseti dnech pobytu v Pisaku jsme se museli vydat na zpáteční cestu. Manželé Schreiberovi zůstali ještě do soboty. Tentokrát jsme měli krásné počasí až na jeden den, kdy bylo zataženo a odpoledne mírně pršelo. Myslím si, že všichni byli spokojeni a pokud to jen trochu půjde určitě se sem příští léto vrátíme.

Fotografie z našeho pobytu v Campingu Šimuni si můžete prohlédnout kliknutím: [ZDE](#)

Vašek Hronek
Červenec 2011